

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221011202
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7221011202.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Jaroslava Chleboviča, v trestnej veci proti obžalovanému Ing. Q. I., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. apríla 2022, o odvolaní obžalovaného H.. Q. I. proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 28.1.2022, sp. zn. 5T/58/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného H.. Q. I..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného H.. Q. I. vinným zločinom sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v Košiciach na ul. V. Č.. X dňa 14.07.2021 v čase okolo 17,30 hod. v byte na 5. poschodí obytného domu v izbe nachádzajúcej sa oproti vstupným vchodovým dverám sexuálne zneužil svoju vnučku maloletú I..I., K.. XX.XX.XXXX a to tak, že sa jazykom dotýkal jej genitálií, ležal na nej a pritom sa o ňu trel nahým telom a lízal jej ústa, pričom mal vedomosť o jej veku 5 rokov.

Za to mu súd uložil podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 7 (siedmich) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil obžalovaného pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný. Takto podané odvolanie obžalovaný odôvodnil prostredníctvom obhajkyne ako aj sám a to tým, že s tvrdeniami v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa nestotožňuje a považuje ho za nesprávne. Obžalovaný mal v priebehu celého konania svoju výpoveď nemennú a stále uvádzal, že skutku uvedeného v obžalobe sa nedopustil. Svoju vnučku ako aj ostatné svoje vnúchatá má veľmi rád a nikdy by im neublížil. Okresný súd nevzal do úvahy jeho výpoveď a vykonštruovaný proces proti jeho osobe z tendenčných dôvodov jeho nevesty získať byť obžalovaného. Poukázal na znalecký posudok vypracovaný PhDr. Janou Čorejovou, ktorá uviedla, že vnímanie maloletej a jej úsudky sú významne ovplyvnené okolím s preberaním postojov od najbližších. Z dôvodu, že maloletá vnímala napäté vzťahy svojej matky s jej dedkom, osvojovala si tento postoj svojej matky a z tohto dôvodu bolo jednoduché pre nevestu, aby naučila maloletú k výpovedi proti obžalovanému. Napriek konštatovaniu znalkyne, že uvedené okolnosti si maloletá nie je schopná vymyslieť, obžalovaný má za to, že maloletá si prirodzene stotožnila s naučeným príbehom od svojej matky, ktorý mala povedať pred vyšetrovateľkou. V súvislosti s ďalšími dôkazmi, že na oblečení maloletej sa našla vzorka DNA obžalovaného, to si vysvetľuje obžalovaný tak, že v domácnosti mali len jednu práčku, kde sa perú veci všetkých členov domácnosti. Nevesta presvedčila aj svojho manžela, že sa žalovaného skutku mohol dopustiť pričom

si uvedené nechala podporiť ďalšími výpoveďami svojich švagrín o tom, že podobného konania sa mal dopustiť obžalovaný voči ním v ich mladistvom veku, čo je absurdné, pretože nik doposiaľ, teda po dobu viac ako 45 rokov nepočul. Obžalovaný poukazoval na to, že celé roky ich spolužitia boli deti bežne nechávané do jeho starostlivosti, pretože jeho syn s manželkou vedeli, že na obžalovaného je spofahnutie. Obžalovaný upriamil pozornosť súdu na závery znalkyne MUDr. Danici Caisovej - Škultétyovej, podľa ktorej pobyt klienta na slobode nie je nebezpečný. Znalkyňa nezachytila indikátory sexuálneho obťažovania a obžalovaný netrpí sexuálnou deviáciou. Obžalovaný v dôvodoch odvolania uvádza, že počas jeho väzobného stíhania sa mu výrazne zhoršil zdravotný stav, po psychickej stránke veľmi upadol, nakoľko ho celý proces veľmi citovo ťaží a frustruje. Zdravotný stav pri diagnostikovanom onkologickom ochorení - karcinóme prostaty piateho stupňa má veľmi rýchly progres a bez potrebnej liečby bude mať fatálne následky. Navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnuté rozhodnutie a oslobodil ho spod obžaloby.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné:

Okresný súd na hlavnom pojednávaní v kontradiktórnom súdnom konaní vykonal rozsiahle dokazovanie, ktoré skončilo tým, že procesné strany kontradiktórneho konania nemali už ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného Ing. Q. I., maloletú svedkyňu I. I. na hlavnom pojednávaní nevypočúval, pretože mal za to, že oživovanie udalosti v pamäti maloletej by vzhľadom na jej vek, vzťah k obžalovanému, povahu a okolnosti prejednávaneho trestného činu mohli nepriaznivo ovplyvniť jej duševný a mravný vývoj a vystaviť ju riziku druhotnej viktimizácie. Súd na hlavnom pojednávaní prečítal jej výpoveď zo dňa 14.7.2021, keď maloletá bola vypočutá za použitia kamerového záznamu so súhlasom prokurátora a za prítomnosti zástupkyne orgánu sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately a psychologičky. Ďalej okresný súd vypočul svedkyňu V. I., svedka Q. I. ml. Okresný súd vykonal dokazovanie znaleckým posudkom Kriministického a expertízneho ústavu PZ v odbore prírodovedného skúmania a kriminologickej identifikácie, znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva a farmácia odvetvie psychiatria a sexuológia, znaleckým posudkom z odvetvia klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí, listinnými dôkazmi a to zápisom z dychovej skúšky obžalovaného, zápisnicou o prehliadke tela mal. I. I., zápisnicou o vydaní veci, lekárskej správy o vyšetrení maloletej na gynekologickej klinike, písomným vyjadrením P. W., dcéry obžalovaného a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku.

Odvolací súd nepovažuje za potrebné obsah jednotlivých dôkazov rozpisovať a to preto, lebo tak urobil podrobne okresný súd a tento obsah je v súlade so zápisnicami o hlavných pojednávaniach.

Okresný súd vyhodnotil každý dôkaz jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a tak dospel k záveru, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný sa stal, že ho spáchal Ing. Q. I. a že napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., keďže menovaný osobu mladšiu ako pätnásť rokov sexuálne zneužil a tento čin spáchal na chránenej blízkej osobe. Na základe toho dokazovania okresný súd dospel k záveru, že bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že Ing. Q. I., ktorý je v predmetnej trestnej veci väzobne stíhaný od 14.7.2021, žil do uvedeného dňa, kedy bol obmedzený na osobnej slobode o 20,40 hod., v spoločnej domácnosti so synom Q. I., ml., jeho manželkou V. I. a ich maloletými deťmi I., I. U. I. v trojizbovom byte na V. X v Košiciach, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve. Dispozícia bytu umožňuje, že mal vyčlenenú vlastnú izbu, v ktorej trávil väčšinu času, keďže 13 rokov je na starobnom dôchodku. Z manželstva, ktoré sa skončilo úmrtím manželky v roku 1986 pochádzajú tri deti - už spomenutý syn, dcéra Ing. F. R., ktorá vypovedala na hlavnom pojednávaní ako svedkyňa a dcéra P. W., ktorá by sa z objektívnych dôvodov nemohla ustanoviť k výpovedi svedkyne v primeranom čase a k veci podala len písomné vyjadrenie. Vzťahy s deťmi má obžalovaný komplikované, so staršou dcérou nekomunikuje 30 rokov, s mladšou nebol v kontakte ostaté 4 roky a so synom napriek uvedenému žijú v spoločnej domácnosti, pretože nie je v možnostiach a schopnostiach Q. I., ml. zabezpečiť pre seba a svoju rodinu samostatné bývanie. Napriek tomu, že aj s nevestou V. I. nemal obžalovaný dobrý vzťah, zverovali mu svoje maloleté deti na čas, keď zabezpečovali nákupy, prípadne vykonávali pracovné povinnosti v období rekonvalescencie detí. Syn obžalovaného ani jeho nevesta nemali až do inkriminovaného dňa žiadne informácie a vedomosti o tom, čo bolo v skutočnosti základom chladných vzťahov medzi obžalovaným a jeho dcérami.

Nepochybné je tiež, že dňa 14.7.2021 zostali maloleté deti I., I. U. I. v starostlivosti ich starého otca, teda obžalovaného, po tom ako ich otec, vodič autobusu DPMK, odišiel na popoludňajšiu smenu, matka do autoškoly a následne na potravinový nákup. So súhlasom matky šli chlapci pred obytný blok, kde mali čakať do jej príchodu. V byte na piatom poschodí zostal obžalovaný s päťročnou vnučkou I..

Ako to vyplynulo z výpovede svedkyne V. I. po príchode do miesta trvalého bydliska zvonila najprv na domofón, z bytu jej nikto neotvoril, následne pri vchodových dverách ich bytu, ktoré takisto nikto neotvoril. Keď si sama odomkla v byte bola tma, zapálila svetlo na chodbe, kedy sa otvorili dvere na izbe obžalovaného a z nich vyšla I..

Obžalovaný je zo spáchania skutku jednoznačne usvedčovaný výpoveďou maloletej I. I., ktorá bola vypočutá len v prípravnom konaní postupom, ktorý upravuje Trestný poriadok. Zo zápisnice o jej výsluchu vyplýva, že maloletá dokázala adekvátne svojmu veku popísať udalosti zo dňa 14.7.2021. Uvádzala ako si od nej dedko, teda obžalovaný, požičal bábiky a išiel do svojej izby, potom ju zavolať a tam sa spolu hrali na jeho posteli. Vypovedala ako jej dal dole spodné prádlo, používala výraz „gačurky“, ako jej rozťahoval nožičky, lízal jej genitálie, používala slovo „pišulu“. Mal na sebe len spodné prádlo, potom si na ňu ľahol, trel sa o ňu, lízal jej ústa. Dlhو bol takto na nej, až kým neprišla domov mamka. Nepáčilo sa jej to, ale nekričala, povedala dedkovi, aby to nerobil. Dedko jej to robil aj predtým asi päťkrát, v jeho izbe, na posteli. Keď je niekto doma tak je dedko slušný.

Nepriamym dôkazom svedčiacim proti obžalovanému je aj výpoveď svedkyne V. I., matky maloletej, ktorá keď po príchode domov videla ako dcéra vyšla z izby obžalovaného oblečená v sukničke a tričku a narýchlo si obliekala spodné nohavičky, následne šla k televízoru a pôsobila divne, ihneď sa jej pýtala čo sa stalo. Najprv o tom maloletá nechcela hovoriť, potom si zdvihla sukničku, ukázala na svoje intímne miesto a povedala, že dedo ju tam dole lízal. Vzápätí zavolała švagrinej F. R. od ktorej sa dozvedela, že keď boli so sestrou malé aj im to obžalovaný robil. Kontaktovala telefonicky svojho manžela, oznámila mu čo sa stalo a po jeho návrate z popoludňajšej smeny odišla na políciu podať trestné oznámenie.

Ešte v ten večer obmedzila policajná hliadka obžalovaného na osobnej slobode (o 20,40 hod.), podrobila ho dychovej skúške na prítomnosť alkoholu (o 21,52 hod.), ktorej výsledok bol pozitívny a o niekoľko hodín nato bol obžalovaný podrobený aj prehliadke tela, pri ktorej mu boli odobraté stery spod nechťov obidvoch rúk a ster z ústnej dutiny.

Svedok Q. I., ml. rovnako ako svedkyňa uvádzal, že obžalovaný požíval alkoholické nápoje v podstate na dennej báze. Pil väčšinou vodku, aj keď v poslednom období v menšej miere. Popísal aké agresívne správanie obžalovaného pod vplyvom alkoholu znášali so sestrami ešte ako deti po smrti matky, ako obžalovaný ubližoval sestrám keď boli maloleté, spôsobom ako to urobil aj I.. V inkriminovaný deň, po tom ako jeho manželka odišla oznámiť vec na políciu, opýtal sa dcéry I. čo sa stalo a ona mu povedala to isté ako svojej mame, tiež že dedo jej to robil viackrát a ukázala prstom kde jej lízal.

Svedkyňa Ing. F. R. a jej sestra P. W. sa snažia vytesniť udalosti prežité s obžalovanými zvlášť po smrti matky, ktoré ovplyvnili ich životy. Uvedené vyplýva z výpovede prvej menovanej a písomného vyjadrenia druhej zo sestier. Ing. R. popísala ako sa voči nej správal otec, prvýkrát keď mala asi 9 rokov prišiel do jej detskej izby, zobudila sa na to, že držala v ruke niečo tvrdé a zároveň hebké, zároveň sa jej šmátral v spodných nohavičkách. Ihneď v ten večer to povedala matke a prosila ju, aby sa s otcom rozviedla. Nevie sa rozpamätať ako sa táto udalosť nakoniec vyriešila, ale vie, že obdobne sa k nej správal otec ešte raz a neskôr bežne, keď prišiel domov opitý, vybral si pohlavný úd a takto ležal. Popísala ako sa starala o domácnosť a mladších súrodencov po smrti matky a keď si založila vlastnú rodinu odmietla kontakty s otcom. Obdobné informácie súd získal aj z písomného vyjadrenia P. W., ktorá popísala komplikovaný vzťah s otcom, ktorý pravidelne pil, chodieval domov neskoro večer, bil ich, nadával im, peniaze míňal na automaty a alkohol, stávalo sa, že nemali čo jesť. Keď mala asi 10 alebo 11 rokov prišiel domov opitý, ľahol si k nej do postele, chyťal ju medzi nohami a keď sa odsunula zafixoval si ju nohou a pokračoval. Ako 16-ročná ušla z domu, neskôr v dospelosti domácnosť otca navštevovala sporadicky, v posledných 4 rokoch vôbec.

V neprospech obžalovaného vyznel aj znalecký posudok v odbore Prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie z ktorého vyplýva, že DNA analýzou olepov predného a zadného dielu

detských nohavičiek, ktoré mala v inkriminovanom čase oblečená maloletá I., bola zistená prítomnosť zmiešaného bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu pochádzajúceho od minimálne dvoch osôb, pričom zmiešaný DNA profil bol vytvorený kombináciou DNA profilu porovnávacej vzorky odobratej od obžalovaného a porovnávacej vzorky odobratej od maloletej.

Súd uveril tvrdeniam maloletej svedkyne aj napriek tomu, že ako to uzavrela znalkyňa psychologička je vo veku kedy je usudzovanie egocentrické, formálne nezrelé, bez schopností zrelo logicky vyhodnocovať všetky možnosti a vytvárať úsudky, ktoré sú významne ovplyvnené okolím, za prirodzeného preberania postojov a názorov od najbližších vzťahových osôb, pretože oproti týmto všeobecným charakteristikám vzťahujúcim sa na osoby vo veku maloletej znalkyňa zistila, že I. nemá sklon ku skresľovaniu prežitých okolností ani sklon ku nadmernému využívaniu fantázie. Naopak, opisy prežitých udalostí sú autentické, vysoko pravdepodobne reálne zažité. Znalkyňa tiež uzavrela, že maloletá nie je schopná si zážitky s dedom vymyslieť a napriek jej veku je schopná podávať adekvátne objektívne opisy o prežitých skutočnostiach. V ďalšom znalkyňa uzavrela, že aj keď u maloletej nezachytila indikátory sexuálneho zneužívania nepreukazuje to, že k nemu nedošlo. Vysvetlila, že u mnohých detí ako obetí zneužívania sa po dlhšiu dobu nepreukazujú jeho znaky. V danom prípade je to vysvetliteľné jednak nenásilnosťou konania páchatel'a, ale najmä tým, že maloletá nerozumela situácii a nepoznala jej význam.

Znalkyňa psychiatricka nezistila síce u obžalovaného sexuálnu deviaciu v najvladnejšom slova zmysle. Keď sa zistí, že sa dopustil skutku, išlo tu o negatívny vplyv dlhodobého pitia na jeho vyššie city morálne, etické, estetické, ako aj o vplyv involúcie. Nie je potrebné, aby absolvoval ochranné sexuologické liečenie, rovnako ani psychiatrické liečenie, keďže u obžalovaného nebola zistená prítomnosť psychiatrického ochorenia. Napriek nadmernému dlhoročnému dennému pitiu alkoholu nenavrhol znalkyňa ochranné protialkoholické liečenie s odôvodnením, že nadmerné návykové pitie nemá u obžalovaného charakter závislosti. Znalkyňa nezistila zníženú rozpoznávaciu schopnosť v čase kedy sa skutok mal stať, ovládacie schopnosti obžalovaného mohli byť len nepodstatne znížené vplyvom alkoholu.

V danom prípade bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností na hlavnom pojednávaní preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., keď sexuálne zneužil svoju vnučku, o veku ktorej mal vedomosť, spôsobom ustáleným vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Obrana obžalovaného spočívala v tom, že celé je to vymyslené, maloletá je zmanipulovaná svoju matkou, keď ho usvedčuje a ide tu iba o to, aby syn a nevesta získali jeho byt, bola jednoznačne vyvrátená radom zákonných dôkazov, ktorým sa v jednotlivostiach aj vo vzájomných nadväznostiach súd už vyššie venoval a v ktorých našiel oporu pri rozhodovaní o vine.

Pri rozhodovaní o treste, ako o druhej základnej otázke trestného konania, vychádzal súd z dôkazov, ktoré na hlavnom pojednávaní vykonal k osobe obžalovaného a riadil sa zásadami upravenými v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. zák., ako aj zásadami pre ukladanie trestov upraveným v § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd v súlade so zákonom prihliadol aj na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy. Skúmal aj prítomnosť poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák., avšak na strane obžalovaného nezistil žiadnu. Aj napriek tomu, že jediné odsúdenie z roku 1995 má už zahladené a nedopustil sa žiadnych priestupkov, nepriznal mu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr.zák., teda že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, pretože zistil, že v minulosti si neplnil riadne svoje povinnosti voči rodine, neposkytol svojim maloletým deťom dostatočnú starostlivosť a zvlášť k dcéram sa správal amorálne a neeticky. Pre priznanie označenej poľahčujúcej okolnosti totižto nestačí len zistenie, že páchatel' nebol dosiaľ súdne trestaný, resp. že jeho odsúdenie je zahladené a že charakter trestnej činnosti nebol závažný. Súd nezistil ani žiadne okolnosti podľa § 37 Tr. zák., ktoré by obžalovanému pri ukladaní trestu priťažili, boli by prostriedkom individualizácie trestu a v jeho neprospech ovplyvnili výmeru ukladaného trestu. Zbral však do úvahy okolnosti na strane obžalovaného ako je jeho vek, už spomenutý zdravotný stav, spôsob života, ale aj okolnosti prípadu ako spôsob spáchania trestného činu a jeho následky, a dospel k záveru, že trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 7 rokov je spravodlivý a dostatočný a že ním bude zabezpečená ochrana spoločnosti a dosiahnutá prevýchova obžalovaného.

Keďže odvolací súd plniac si svoju revíziu povinnosť nezistil žiadne pochybenie okresného súdu, rozsudok je zákonný a spravodlivý, riadne odôvodnený, dal odpoveď na obranu obžalovaného a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.